

PRZĄCY (4) *part praes act*

sg m N przący (2). ◇ [D przącému.] ◇ f N przącą (1). ◇ pl D przącym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. 2. *przeć*.

Zaprzeczający, negujący (4) : Negans, Przący/ nieznający się/ Odmawiający. [...] Negativa oratio, Prząca rzecz nie znająca się k czemu. *Mącz* 244d.

przący czego (1): O tym wielbnym Zmartwychwstaniu y żywocie nieśmiertelnym iest obobliwe mieyfce we wtorich kłięgach Moizefzowych/ co też y P. Kryftus wziął przeciwko Sáduceufzom przącym Zmártwychwstania *GrzegŚm* 4; [Abowiem powiedz mi/ komu nie iest przemierzły człowiek fałszywy/ lekki plotká/ przewrotny/ przący tego co raz rzeczę/ y fłowá fwoie opákuiący? *WerReguła* 118].

a. *W funkcji rzeczownika* [czego] (1) : Ktorych [kacrzy] fłow [...] krotką summę [ksiądz kanonik] położył/ tak piżąc: Wcielenia Páńfkiego przący iest Antychriftem *CzechEp* 343; [iż ón [Bóg] y przącému dobrodzieyftw [tj. twierdzącemu, że ich nie dostał]/ dobrze czyni? *SenekaGórń* 297 (Linde s.v. 2. *przeć*)].

a. [praw. *Strona pozwana zaprzeczająca oskarżeniu powoda; w funkcji rzeczownika*: Inficiator, qui negat se [...] debere quod actor petit [...] Prząci *Cervus F40* 290v.

Cf 1. **PRZEĆ**